

„Ma ei tea, kuhu olen sattunud“

Waimulik leib. Toimetanud katoliku preester M. Dukalski. Tartus, **1921**.
Waimuliku walitsuse lubaga 14. juulil 1920

Oh kõigewägewam Jumal, taewa ja maa Issand, waata, mina waene patune julgen ennast ilmutada sinu ees ja ohwerdada sinule Jeesuse Kristuse ihu ja werd, mis tema ohwerdas Golgata mäel, ja nüüd seesamane kordub. Selle ohwri annan temale, oh Jumal, sinu aule ja kummardamisele. Mina tänan sind kõigi heategude eest, palun pattude andeksandmist ja kõiki, õnnistust mulle ja katoliku kirikule. Aita mind, oh Jumal, sinu meele pärast olla Missa ajal ja mäletada Jeesuse kannatamist ja surma.

„Lahtihaakimine eestlaste usust“

Katoliku usu katekismus, **1931**. Imprimatur: Eduardus Profitlich

Miks on Ristimine esimene Sakrament?

Mis jutustab Püha Kiri meile Kinnitamise Sakramendist?

Mida võtame vastu pühal Armulaul?

Kuidas on Jeesus Meeleparanduse Sakramendi sisse seadnud?

Kes võib Preestri-Õnnistust maksvalt jagada?

„Me armastame jälle eesti keelt“

Au olgu Jumalale, **1937** (1932). Imprimatur: Eduard Profitlich

Pühim Altarisakrament on Jeesuse Kristuse tõeline ihu ja tõeline veri leiva ja veini kujul. Pea meeles, et see pühim Sakrament esineb kolmes astmes: 1) ohvrina, see on uue testamendi missohvris. Ainult missaohvri ajal muudetakse leib ja vend Kristuse ihuks ja vereks. 2) Siis aga jääb Kristus sellesse Sakramenti malniks (ligi) nii kaua, kui säilivad leiva ja veini kujud. See Kristuse malnidus (ligiolek) õigustab ja kohustab meid oma Õnnistegija kummardamisele ja küllastamisele neis kirikuis ja paigus, kus hoitakse püha Sakramenti. 3) Toiduna võtame Jeesust Kristust vastu pühal armulaul ja pühimas Ühenduses. Sellega astume temaga kõige tihedamasse ühendusse ja see vastuvõtt saab meile ühestõusmise pandiks, igavese elu ja igavese ühinemise aluseks Jumalaga.